



Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság

3.Bhar.153/2025/10. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, a 2025. november 19. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A bódult állapotban elkövetett járművezetés büntette miatt vádlottl ellen indult büntetőügyben az ügyészség és a védő másodfellebbezését elbírálva a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2025. március 25. napján kelt 20.Bf.10.188/2024/23. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlott terhére rótt kábítószer birtoklás vétsége [Btk.178. § (6) bekezdés I. fordulat] tekintetében a bűnösséget megállapító ítéleti rendelkezést hatályon kívül helyezi és kábítószer birtoklás vétsége miatt az eljárást megszünteti.

A vádlottat a közúti járművezetéstől végleges hatállyal eltiltja, a közügyektől eltiltás mellékbüntetést és a büntetés kiszabásánál a halmazati büntetésre utalást mellőzi.

A vádlott személyazonosító igazolványának a száma szám1

Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélettel szemben további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság a 2024. május 14. napján kelt 12.B.XIX.751/2021/85. számú ítéletével bűnösnek mondta ki vádlottl vádlottat a Btk. 235. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő közúti baleset okozásának vétségében. Ezért őt 2 év fogház fokozatú szabadságvesztésre, 5 év

járművezetéstől eltiltásra és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a vádlott a szabadságvesztésből legkorábban a büntetés kétharmad részének, legkevesebb 3 hónapnak a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztés időtartamába beszámítani rendelte a vádlott által előzetes fogvatartásban, illetve bűnügyi felügyeletben töltött időt, utóbbit akként, hogy egy napi szabadságvesztésnek négy nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg. A vádlottat kötelezte az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

[2] Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére, téves büntetőjogi minősítés miatt, a vádlott bűnösségének a Btk. 237. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés c) pontja szerint minősülő bódult állapotban elkövetett járművezetés büntetében való kimondása és a vádlottal szemben kiszabott büntetés súlyosítása érdekében jelentett be fellebbezést, míg a vádlott és védője az ítéletet tudomásul vette.

[3] A Fővárosi Főügyészség Bfel.642/2021/14. számú átiratában a kerületi ügyészség fellebbezését módosítva tartotta fenn. A megállapított tényállást részben megalapozatlannak tartotta a Be. 592. § (2) bekezdés b) és d) pontja alapján, és úgy látta, hogy az elsőfokú eljárásban beszerzett orvosszakértői vélemények között az ügy eldöntése szempontjából lényeges szakkérdésben továbbra is feloldhatatlan eltérés mutatkozott, ezért a Be. 197. § (4) bekezdése alapján újabb szakértő kirendelésére és tárgyalás kitűzésére tett indítványt.

[4] A főügyészség kifejtette továbbá, hogy a kerületi bíróság által elvégzett minősítés mellett is csak lényegesen súlyosabb szabadságvesztés szolgálja a büntetési célokat, és a vezetésre alkalmatlan vádlottal szemben végleges hatályú járművezetéstől eltiltás kiszabása indokolt. Utalt arra is, hogy a kerületi bíróság által megállapított gondatlan bűncselekményre figyelemmel nincs helye közügyektől eltiltásnak, mert az csak szándékos bűncselekmény miatt szabható ki.

[5] A vádlott védője a fellebbezésre tett észrevételében a közügyektől eltiltás mellőzése vonatkozásában osztotta a főügyészség álláspontját, a további szakértő kirendelésére vonatkozóan azonban nem, mert érvelése szerint a vádlott elkövetéskori bódult állapota nem volt igazolható, a két korábbi szakértői vélemény között ebben ellentmondás nem mutatkozott. A büntetés kapcsán arra mutatott rá, hogy védencével szemben az irányadó bírói gyakorlattal ellentétesen egy gondatlan vétség elkövetése miatt nem felfüggesztett, hanem végrehajtandó szabadságvesztés kiszabására került sor, már ezáltal is egyértelműen kifejezésre jutott a szabálysértések jellege, a bűnösség foka és a súlyosító körülmények nyomatéka. vádlottl vádlott járművezetésre való alkalmatlanságával kapcsolatban kifejtette, hogy ezt szakértői vélemény nem támasztja alá, a Közlekedési Alkalmassági és Vizsgaközpontnak az ezt igazoló állásfoglalása szakértői véleménynek nem tekinthető. Önmagában a cselekmény körülményei és a közlekedési szabályszegések jellege alapján az alkalmatlanság nem állapítható meg, ezért álláspontja szerint helyesen mellőzte az elsőfokú bíróság a végleges hatályú járművezetéstől eltiltás kiszabását.

[6] Az ügyészi fellebbezés folytán a másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék a főügyészség által előterjesztett bizonyítási indítványnak helyt adott és igazságügyi orvosszakértőként kirendelte a Nemzeti Szakértői és Kutató Központot abból a célból, hogy a nyomozás során és az elsőfokú eljárás tárgyalási szakaszában előterjesztett orvosszakértői vélemények eltéréseinek okait tárja fel, és az említett szakvélemények elfogadásáról, illetve elvetéséről foglaljon állást. A szakvélemény ismertetése, illetve a főügyészség újabb bizonyítási indítványa alapján a harmadik orvosszakértői véleményt elkészítő igazságügyi szakértő meghallgatása céljából a Be. 600. § (1) bekezdés b) pontja értelmében tárgyalást tartott.

[7] A másodfokú eljárásban lefolytatott bizonyítási eljárást követően megtartott perbeszédében a főügyész képviselője arra hivatkozott, hogy az orvosszakértői vélemények mindegyike csak valószínűségi jellegű volt, azonban vádlottl terhelt vezetéskori befolyásolt állapotát egyéb bizonyítékok is alátámasztották. Az első kirendelt szakértő azon megállapítását, hogy a vádlott nagy mennyiségű kokaint fogyasztott, a törvényszék által kirendelt szakértő megcáfolni nem tudta. Utalt arra is, hogy a vádlottal szemben korábban is indult büntetőeljárás ugyanilyen típusú bűncselekmény miatt, akkor vádlottl gépkocsijával kokaintól befolyásolt állapotban - a vérében 611 ng/ml benzoilekgoninnal és egyéb kábítószer-hatóanyagokkal - leszaladt az úttestről, és a járművet összetörte. Azaz adat állt rendelkezésre a terhelt korábbi kábítószer-fogyasztására. Azt is kiemelte, hogy szakértőnek a terhelti befolyásoltságot kizáró nyilatkozatát a másik két szakértő elvetette. A terhelt szavahihetősége is megdőlt, mivel az eljáró szakértők kizárták annak a vádlotti előadásnak a lehetőségét, hogy egy héttel a balesetet megelőzően fogyasztott utoljára kokaint. Ismételten utalt a számos KRESZ szabályszegésre, a kétszeres sebességtúllépésre is. E tényekből és abból, hogy a vádlott rendszeres kokainfogyasztó, álláspontja szerint helyes ténybeli következtetés vonható a balesetkor fennálló befolyásolt állapotára, ezért a lefolytatott bizonyítás tükrében továbbra is halált okozó bódult állapotban elkövetett járművezetés büntetében indítványozta megállapítani a terhelt bűnösségét és a büntetés súlyosítására tett indítványt.

[8] A vádlott védője fenntartotta az írásbeli észrevételében foglaltakat. Hangsúlyozta, hogy védence vezetéskori befolyásolt állapota szakértői kérdés, hiszen amennyiben elég lenne a fogyasztás tényét megállapítani, nem lett volna szükség három orvosszakértő kirendelésére. Azt is kiemelte, hogy a harmadik szakértő véleménye szerint az első két szakvélemény között nincs ellentmondás. A főügyész képviselőjének perbeszédében foglaltakra figyelemmel kifejtette, hogy egy korábbi, 2019-ben elkövetett cselekmény nem képezheti a jelen eljárás tárgyát, és abból következtetéssel védence jelen ügyben fennálló bódult állapotát nem lehet megállapítani. A vádlott által tanúsított KRESZ szabályszegések sem alapozzák meg a bódult állapotára való következtetést. E szabályszegések tényét, továbbá védencének a tudatos gondatlanságát és a balesetért fennálló felelősségét nem vitatta, azonban a KRESZ 4. § (1) bekezdés c) pontja megállapításának mellőzését tartotta indokoltnak. Arra is rámutatott, hogy a felsorolt tényezőket, azaz a cselekmény rendkívül súlyos eredményét és a bűnösség fokát az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásakor maradéktalanul figyelembe vette, erre tekintettel szabott ki a joggyakorlatban általánosnak mondható felfüggesztett szabadságvesztés helyett végrehajtandó szabadságvesztést. Álláspontja szerint a kiszabott büntetés megfelel a büntetési céloknak, arra is figyelemmel, hogy a vádlott korábban nem volt büntetve, így vele szemben a büntetőeljárás ténye is kellő visszatartó hatással bírt. Hangsúlyozta azt is, hogy védence egy gondatlan bűncselekményt követett el, a kábítószeres befolyásoltságnak még a gyanúja sem értékelhető a büntetésben, és annak a megtorlás sem lehet a célja. A járművezetéstől eltiltás kapcsán is megismételte az írásbeli észrevételében foglaltakat. Utalt arra, hogy a szakértői vélemények megállapításai a bűnügyi költség felmerülésének indokoltságát is megkérdőjelezzik. Összességében az ítélet helybenhagyására tett indítványt.

[9] A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2025. március 25. napján kihirdetett 20.Bf.10.188/2024/23. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét akként változtatta meg, hogy a vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer birtoklásának vétségében is [Btk. 178. § (6) bekezdés I. fordulata], a vele szemben kiszabott büntetést halmazati büntetésnek jelölte meg, és a szabadságvesztés tartamát 3 évre, a közúti járművezetéstől eltiltás tartamát 8 évre, a közügyektől eltiltás tartamát 3 évre súlyosította. A feltételes szabadságra bocsátásra vonatkozó rendelkezésből mellőzte a legkevesebb 3 hónap kitöltésére vonatkozó utalást. Pontosította a vádlott által ingatlan elhagyását tiltó bűnügyi felügyeletben

töltött időt és a beszámításra, valamint az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezést. Helyesbítette az elsőfokú bíróság ítéletének keltezését, egyebekben helybenhagyta azt. Megállapította a vádlott letartóztatásának befejező napját, a vádlott tartózkodási helyét és azt, hogy a Győri Járásbíróság 2024. május 16. napján jogerős B.362/2023/26. számú ítéletével kiszabott 1 év 8 hónap szabadságvesztés próbaideje a jelen ügyben kiszabott szabadságvesztés tartamával meghosszabbodik. Rendelkezett a másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről is.

[10] A másodfokú bíróság ítélete ellen az ügyészség a vádlott terhére, a vele szemben kiszabott büntetés súlyosítása érdekében jelentett be fellebbezést.

[11] A vádlott védője három munkanapi határidő fenntartását követően, törvényes határidőben a büntetés enyhítése, a szabadságvesztés, a közügyektől és járművezetéstől eltiltás tartamának mérséklését célzóan élt jogorvoslati jogával.

[12] A Fővárosi Főügyészség Bfel.642/2021/20. számon a fellebbezés indokolásában kifejtette, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet részbeni megalapozatlanságát kiküszöbölte és – az ügyészi érveléssel szemben – az elsőfokú bírósággal összhangban minősítette a vádlott cselekményét közúti baleset gondatlan okozása vétségének. A Fővárosi Törvényszék azonban tévesen állapította meg a vádlott bűnösségét kábítószer birtoklásának vétségében, mivel vele szemben e bűncselekmény tekintetében büntethetőséget megszüntető ok áll fenn.

[13] A közlekedési bűncselekmény miatt indult ügytől a nyomozó hatóság a 2020. február 4. napját megelőző kokainfogyasztással összefüggésben elkövetett egészséget veszélyeztető bűncselekményt elkülönítette, amellyel összefüggésben a nyomozás a Budapesti XIX. Kerületi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályán 01190-1236/2020.bü. számon volt folyamatban. A büntetőeljárást a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Ügyészség a 2021. április 22. napján kelt és 2022. július 19. napján végleges B.XIX.4016/2020/6. számú határozatával – mivel a vádlott az elterelésen eredményesen részt vett – a Btk. 180. § (1) bekezdése alapján megszüntette. Erre tekintettel a harmadfokú eljárásban a Be. 567. § (1) bekezdés a) pontja alapján e bűncselekmény kapcsán a büntetőeljárás megszüntetése indokolt.

[14] A harmadfokú eljárás lehetősége a Be. 615. § (1) bekezdés c) pontja alapján nyílt meg – mivel a bíróság a vádlott bűnösségét olyan bűncselekményben állapította meg, amelyről az elsőfokú bíróság nem rendelkezett –, azonban a bűnösség téves megállapítása nem jelenti akadályát kizárólag a kiszabott büntetés tekintetében bejelentett fellebbezés elbírálásának.

[15] A másodfokú ítélet [55] bekezdésében írt indokolás szerint a bűnösségi kör bővülésére figyelemmel került sor a büntetés súlyosítására, álláspontja szerint azonban a halmazati büntetés mellőzése esetén is indokolt a szabadságvesztés büntetés és a járművezetéstől eltiltás büntetés súlyosítása.

[16] Amint már az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezés is tartalmazta, a bíróság által kiszabott büntetés akkor is eltúlzottan enyhének tekinthető, ha a vádlott bűnösségének megállapítására kizárólag gondatlan bűncselekmény miatt kerül sor.

[17] Hivatkozása szerint a másodfokú bíróság a bűnösségi körülményeket közel kimerítően számba vette, tovább súlyosít azonban, hogy a sértett gépjárművében a cselekmény következtében jelentős anyagi kár keletkezett.

[18] A büntetékiszabási tényezők körében a súlyosító körülmények jelentős túlsúlyra állapítható meg, ezért a középértéket jelentősen meghaladó szabadságvesztés büntetés kiszabása indokolt.

[19] A másodfokú bíróság ítéletének [56] – [57] bekezdéseiben kimerítő indokát adta, hogy a gondatlan bűncselekményt elkövető vádlott személyisége miatt jelent fokozott veszélyt a közlekedés biztonságára. A vádlott előéletére, a kirívóan durva módon megvalósuló közlekedési szabálysértésekre, a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességre figyelemmel indokolt azonban a járművezetéstől eltiltás büntetést maximális tartamban meghatározni.

[20] Figyelemmel arra, hogy a közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabására a Btk. 61. § (1) bekezdése alapján kizárólag szándékos bűncselekmény miatt kerülhet sor, így az erre vonatkozó rendelkezést mellőzni kell.

[21] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.333/2025/3. számú átiratában az ügyészi másodfellebbezést módosított tartalommal, a másodfokú bíróság ítéletének a kábítószer birtoklás vétsége tekintetében történő hatályon kívül helyezése és e bűncselekmény miatt az eljárás megszüntetése, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés mellőzése, illetve a vádlott járművezetéstől való végleges eltiltása érdekében tartotta fenn, a védő fellebbezését a közügyektől eltiltás tekintetében alaposnak, egyebekben alaptalannak találta.

[22] Kifejtette, hogy a harmadfokú eljárás lehetősége a Be. 615. § (1) bekezdésében és a (2) bekezdés c) pontjában írtakra figyelemmel megnyílt, mivel a másodfokú bíróság a vádlott bűnösségét olyan bűncselekményben állapította meg, amelyről az elsőfokú bíróság nem rendelkezett.

[23] A felek nem magát az ellentétes döntést, hanem az ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálatból eredő bünteteskiszabást sérelmezték, melyre a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontjában írtakra figyelemmel a Be. 615. § (3) bekezdés b) pontja alapján törvényes lehetőségük volt.

[24] Ebből következően, a Be. 618. § (4) bekezdése alapján a harmadfokú bíróság nem vizsgálja a másodfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát a másodfokú bíróság által alapul vett tényállásra alapítja.

[25] A harmadfokú felülbírálat terjedelme ennyiben korlátozott, azonban a Be. 618. § (3) bekezdés a) pontja értelmében kiterjed a Be. 590. § (5) bekezdés a)-c) pontjában meghatározottakra, így a harmadfokú bíróság felülbírálja az eljárási szabályok megtartását, a bűnösség megállapítására és a bűncselekmények minősítésére vonatkozó rendelkezéseket.

[26] Az ügyészségi fellebbezés ezért, a módosított tartalommal sem sérti a harmadfokú felülbírálatra vonatkozó előírásokat.

[27] A másodfellebbezések elbírálására a Be. 620. § (1) bekezdésének II. fordulata alapján nyilvános ülés kitűzését tartotta indokoltnak, melyen az ügyész és a védő jelenléte a Be. 621. § (4) bekezdése alapján kötelező.

[28] Az eljárási szabályok megtartása tekintetében a Fővárosi Főügyészség fellebbezésével egyezően utalt arra, hogy a másodfokú bíróság a kábítószer birtoklásának vétségében a vádlott bűnösségének megállapításával olyan bűncselekményt bírált el, amelynek a büntethetősége törvényben meghatározott egyéb okból megszűnt. Figyelemmel arra, hogy a kábítószer birtoklás vétsége tekintetében kizárólag a másodfokú bíróság ítélete tartalmaz rendelkezést, ezért annak a kábítószer birtoklás vétsége vonatkozásában való hatályon kívül helyezése, és a vádlottl vádlott ellen kábítószer birtoklás vétsége miatt indult eljárás megszüntetése szükséges a Be. 567. § (1) bekezdés a) pontja, a Be. 607. § (1) bekezdés a) pontja és a Be. 625. § (1) bekezdés alapján.

[29] A másodfokú eljárásban elfogadott tényállás alapján a vádlott terhén megállapított bűncselekmény minősítését helytállónak látta.

[30] A kiszabott büntetések közül a közügyek gyakorlásától eltiltás mellékbüntetés mellőzését kérte, mert a Btk. 61. § (1) bekezdése szerint a közügyek gyakorlásától kizárólag a szándékos bűncselekmény elkövetése miatt elítélt terhelt tiltható el, ezért arra az elfogadott minősítés, gondatlan elkövetés mellett, nem kerülhet sor.

[31] Utalása szerint a másodfokú bíróság a vádlott terhére értékelhető büntetés kiszabási körülményeket az ítélete [53] bekezdésében indokoltan pontosította, és teljeskörűen megjelölte, azokat maga is felhívta, de hivatkozott az elsőfokú bíróság ítélete szerint megállapítható, a vádlott javára szolgáló enyhítő körülményekre is. Mindemellett kiemelte, hogy a több mint öt éves időmúlás a vádlottnak is felróható, mert a büntetőeljárás közel két éven keresztül az ő mulasztása okán szenvedett késedelmet, elfogására Ausztriában került sor elfogatóparancs kibocsátása révén.

[32] A vádlottal szemben a büntetési célokat, úgy a speciális, mint a generális prevenció tekintetében kizárólag szabadságvesztés kiszabása szolgálhatja, és annak tartama is törvényes, az a Btk. 80. § (2) bekezdésében írtaknak megfelelően igazodik a középértékhez, abban a cselekmény konkrét tárgyi súlya, a vádlott terhére és a javára értékelhető büntetés kiszabási körülmények a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességgel együtt a törvénynek megfelelően jelennek meg. A szabadságvesztés fogház végrehajtási fokozata a Btk. 37. § (1) bekezdése szerint törvényes. A szabadságvesztés tartamának mérséklésére vonatkozó védelmi fellebbezés nem foghat helyt.

[33] Hivatkozása szerint a vádlott személyi jellemzői és a közlekedés biztonságához való hozzáállása alapján nincs alap azt feltenni, hogy a büntetés célja a büntetés végrehajtása nélkül is elérhető lenne, így a szabadságvesztés végrehajtása nem függeszthető fel, azt a büntetés tartama a Btk. 85. § (1) bekezdése szerint egyébként is kizárja.

[34] A járművezetéstől eltiltás tekintetében viszont csak részben értett egyet a másodfokú bíróság ítéletének [56]-[57] bekezdésében írtakkal, és a vádlott végleges járművezetéstől eltiltásának elrendelésére látott alapot.

[35] A 38/2007. BK vélemény – illetve a büntetőeljárásról szóló törvény – alapján kétségtelen, hogy a kérdés megítéléséhez nem szükséges – annak nem feltétele – igazságügyi orvos- vagy elmeorvos szakértő kirendelése; a bíróság a végleges járművezetéstől eltiltást az elbírált bűncselekmény jellemzőinek, a vádlott előéletének, életvezetésének, ezen keresztül a személyiségének együttes értékelése alapján is megítélheti.

[36] A 38/2007. BK vélemény II. pontja szerint a járművezetésre alkalmatlan az a közlekedési bűncselekményt elkövető is, akinél súlyos fokú és állandósult jellemhiba, kifogásolható életvezetési stílus észlelhető. A vádlott vonatkozásában ilyen jellemhiba, illetve életvezetés – a jelen ügyben elbírált bűncselekmény elkövetésének körülményei, a megsértett közlekedési szabályok jellege, a vádlottnak a közlekedési szabályokat az elkövetés előtt és azóta is figyelmen kívül hagyó, visszatérő, sorozatosan kifogásolható közlekedési magatartása alapján – kétségtelenül felismerhető.

[37] Emellett a másodfokú bíróság ugyan felhívta a vádlott vonatkozásában a közlekedési hatóság által 2020. október 12. napján kiadott, rendkívüli pályaalkalmassági vizsgálatról készült véleményeket, azonban azok jelentőségét nem ismerte fel, a közúti járművezetők pályaalkalmassági vizsgálatáról szóló 444/2017. (XII. 27.) Korm. rendeletben (továbbiakban: Korm. r.) írtakkal nem vetette össze.

[38] A Közlekedési Alkalmassági és Vizsgaközpont a 2020. október 12. napján kelt és 2020. november 03. napján véglegessé vált I. fokú pályaalkalmassági véleményeiben azt állapította meg, hogy a vádlott a II., III. és IV. alkalmassági kategóriákban (azaz a megkülönböztető jelzést használó gépjármű vezetését leszámítva valamennyi kategóriában) alkalmatlan a gépjármű vezetésére.

[39] A Korm. r. 3. § (5) bekezdése értelmében, a véleményben meghatározott korlátozás hiányában e hatósági vélemény – ami jelen eljárásban okiratként, a mellékleteivel együtt felhasználható – jelenleg is érvényes, annak megfelelően a közhiteles közúti közlekedési nyilvántartásban most is az szerepel, hogy a vádlott a PÁV II., III. és IV. kategóriában alkalmatlan a járművezetésre.

[40] Szerepel ugyan a véleményekben, hogy új vizsgálat azonos vagy magasabb pályaalkalmassági kategóriában 2021. október 12. napja után kezdeményezhető, de ez nem a vélemény érvényességének korlátozása, hanem rögzítésével a hatóság a Korm. r. 9. §-ában írt kötelezettségének tett eleget.

[41] A hatóság a véleményeket exploráció, gépi mérések, kérdőívek és pszichológus szakértői tesztek alapján állította ki, megállapításainak a jelen eljárás adatai, a vádlott bünygyi és szabálysértési előélete és a cselekmény óta tanúsított magatartása egyaránt megfelelnek, azok egymást erősítik.

[42] A leírtak alapján – a vádlott járművezetésre való alkalmatlansága okán – vele szemben a végleges járművezetéstől eltiltás elrendelése szükséges a Btk. 85. § (5) bekezdésében írtak alapján.

[43] A járművezetéstől eltiltás tartamának mérséklését célzó fellebbezést – értelemszerűen – nem tartotta alaposnak.

[44] Ezen túlmenően az eljárás részbeni megszüntetése miatt a büntetés megjelöléséből a halmazati büntetésre történő utalás mellőzését kérte.

[45] Az első- és másodfokú bíróság ítéleteinek egyéb rendelkezéseivel egyetértett és felhívta a figyelmet a vádlott személyi adatainak a pontosítására is.

[46] Mindezek alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 20.Bf.10.188/2024/23. számú ítéletét a kábítószer birtoklás vétsége tekintetében helyezze hatályon kívül és a kábítószer birtoklás vétsége miatt a vádlottal szemben indult büntetőeljárást szüntesse meg, a kiszabott büntetés halmazati büntetésként való megjelölését és a vádlott közügyektől eltiltását mellőzze, a vádlottat súlyosításul véglegesen tiltsa el közúti járművezetéstől, illetve a fentiek szerint pontosítsa a személyét azonosító adatokat, egyebekben az ítéletet hagyja helyben.

[47] A védő a fellebbezés írásbeli indokolásában a másodfokú bíróság ítéletének a kábítószer birtoklás vétségére vonatkozó ítéleti rendelkezésének hatályon kívül helyezését és e bűncselekmény vonatkozásában az eljárás megszüntetését kérte. Erre figyelemmel indítványozta a másodfokú ítélet megváltoztatását, a halmazati büntetés kiszabásának mellőzését és védenca bűnösségének kizárólag közúti baleset okozása vétségében történő megállapítását, a szabadságvesztés büntetés és járművezetéstől eltiltás enyhítését és a közügyektől eltiltás alkalmazását mellőzését.

[48] A kábítószer birtoklás vétsége vonatkozásában egyetértett az ügyészség hatályon kívül helyezésre és eljárás megszüntetésére irányuló indítványával, hangsúlyozta ugyanakkor, hogy a másodfokú bíróság védenccével szemben kizárólag azért szabott ki hosszabb tartamú szabadságvesztést, mert a bűnössége egy olyan bűncselekmény miatt is megállapításra került, mellyel kapcsolatban büntethetőséget kizáró ok áll fenn, és mellyel kapcsolatos büntetőjogi felelősség már jogerősen elbírására került. A halmazati büntetés másodfokú ítélettel történt kiszabása és erre figyelemmel az elsőfokú ítélettel kiszabott büntetések érdemi súlyosítása tehát egy alapvetően téves ítéleti megállapítás következménye.

[49] Erre figyelemmel megítélése szerint jelentős mértékben méltánytalan lenne, ha a harmadfokú eljárásban, mely harmadfokú eljárásra kizárólag azért kerülhet sor, mert a másodfokú ítéletben figyelmen kívül maradt a fogyasztással elkövetett kábítószer birtoklás

vétsege tekintetében fennálló speciális büntethetőséget kizáró ok és annak jogerős határozattal történt megállapítása, az elsőfokú ítéletben meghatározottnál hosszabb tartamú szabadságvesztés kerülne kiszabásra.

[50] Megjegyezte, hogy védenccselekménye ugyanakkor már az ügyészi álláspont szerint is halálos közúti baleset gondatlan okozása vétsegeének minősül.

[51] Az e bñncselekmény miatt kiszabott szabadságvesztés büntetéssel összefüggésben továbbra is utalt azokra a szempontokra, melyeket az elsőfokú ítélettel szemben előterjesztett ügyészi fellebbezésre vonatkozó nyilatkozatában kifejtett, melyekre figyelemmel kérte, hogy az ítéltábla a másodfokú ítéletet változtassa meg és védenccét – az előzetes fogvatartásban, illetve bñnügyi felügyeletben töltött idő jogszabályi előírásoknak megfelelő beszámításával – rövidebb, legfeljebb az elsőfokú ítélettel egyezően 2 év, de akár azt el sem érő tartamú, fogházfokozatú szabadságvesztésre ítélje.

[52] A közügyektől eltiltás mellözésére vonatkozó ügyészi érvvel ugyancsak egyetértett.

[53] A másodfokú ítélet által a járművezetéstől eltiltás büntetés vonatkozásában megjegyezte, hogy az e körben felhívott körülmények tényszerűen megállapíthatók, megítélése szerint azonban ezek a szempontok az elsőfokú ítélet szerinti járművezetéstől eltiltás időtartamában is kifejezésre jutottak, és az elsőfokú ítéletben megállapított eltiltási tartam is megfelel a 38. BK véleményben lefektetett büntetískiszabási szempontoknak. Erre tekintettel kérte, hogy az ítéltábla a védenccével szemben a másodfokú ítélettel kiszabott járművezetéstől eltiltás tartamát mérsékelje és azt legfeljebb az elsőfokú ítéletben meghatározott tartamban határozza meg. Hangsúlyozta, hogy az időmúlás e tekintetben is enyhítő körülményként értékelhető, különös figyelemmel arra, hogy védenccse vezetési jogosultsága az eljárás teljes terjedelme alatt szűnetel, és a Btk. 56. § (4) bekezdése alapján annak tényleges tartama a harmadfokú ítélet meghozatalával, illetve a szabadságvesztés kitöltésével kezdődik majd meg, így a járművezetéstől eltiltás büntetésként meghatározásra kerülő tényleges tartama tényszerűen az eljárás teljes tartamával is kiegészül.

[54] Az ügyészség végleges hatályú eltiltásra irányuló indítványát nem osztotta, továbbra is fenntartotta azt az álláspontját, hogy az „alkalmatlanság”, mint a végleges hatályú eltiltás törvényi feltétele nem került bizonyításra. Ebben a vonatkozásban szakértői vélemény a másodfokú eljárásban sem került beszerzésre, arra az ügyészség indítványt az eljárás egyetlen szakaszában sem tett, és a Közlekedési Alkalmassági és Vizsgaközpont (KAV) ebben a körben értékelhető, szakértői véleménynek azonban nem minősülő állásfoglalása sem rögzítette azt, hogy védenccse a járművezetésre véglegesen alkalmatlannak lenne tekinthető.

[55] A végleges hatályú járművezetéstől eltiltás kiszabására irányuló ügyészi fellebbezéssel szemben helyesnek tekintette a másodfokú ítélet azon állásfoglalását ([57] bekezdés), mely szerint védenccse egy gondatlan bñncselekményt követett el, a vezetésre való alkalmatlansága tekintetében elmeorvosszakértői vélemény nem áll rendelkezésre, és önmagában a cselekmény körülményei, a súlyos közlekedési szabályszegések elkövetése alapján az alkalmatlanság nem állapítható meg.

[56] A másodfokú bíróság az általa pontosított tényállás alapján a Be. 615. § (2) bekezdés c) pontjában írtak szerint az elsőfokú bírósággal ellentétes döntést hozott, amikor olyan bñncselekményben is – kábítószer birtoklás vétsegeében – megállapította a vádlott bñnösségét, amelyről az elsőfokú bíróság nem rendelkezett, s ezáltal a harmadfokú eljárás lehetőségét megnyitotta. A bejelentett másodfellebbezések az ellentétes döntéssel összefüggő rendelkezést sérelmezték, azok a Be. 615. § (3) bekezdés b) pontján alapulnak, jogosulttól származók és határidőben kerültek előterjesztésre is, így joghatályosak. Annak a körülménynek, hogy a további bñnösség megállapítására törvénysértően került-e sor, így adott

esetben a másodfellebbezés lehetősége meg sem nyílhatott volna a bejelentett másodfellebbezések joghatályosságára, illetve a harmadfokú felülbírálat terjedelmére, a harmadfokú bíróság döntési jogkörére nincs kihatása.

[57] Az ítéltábla a másodfellebbezést a Be. 620. § (1) bekezdés alapján nyilvános ülésen bírálta el.

[58] A harmadfokú nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője és a védő a bejelentett fellebbezéseket és az írásban előadott érveket fenntartották, azok sarokpontjaira hívták fel a figyelmet.

[59] A vádlott nyilatkozott a személyi körülményeiről, mely szerint jelenleg építőipari segéd munkásként dolgozik, gipszkartonozással foglalkozik, a havi jövedelme 250.000 forint. Az édesapjával él egy háztartásban, az édesapja ingatlanában, akiről elmondta, hogy nyugdíjas és demenciában szenved, a bevásárlásait ő intézi. Betegsége nincs, tartozás nem terheli.

[60] A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a Be. 618. § (1) bekezdése alapján a másodfokú bíróság ítéletének a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntését, azon rendelkezését, illetve részét, amelyet az elsőfokú bíróság ítéletének az ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálata eredményezett, valamint az első és másodfokú bírósági eljárást – arra tekintet nélkül bírálta felül, hogy ki milyen okból fellebbezett, valamint a Be. 618. § (2) bekezdés alapján hivatalból vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdéseket is, illetve vizsgálta a Be. 618. § (3) bekezdés a) pontja alapján az ítélet fellebbezéssel nem érintett része vonatkozásában is a Be. 590. § (5) bekezdés a-c) pontjában meghatározottakat.

[61] Az eljárási szabálysértések vizsgálatakor az ítéltábla a felülbírálat során a másodfokú bíróság eljárásában a Be. 607. § (1) bekezdése szerinti eljárási szabálysértést észlelt, melyet mind az ügyészség, mind a védelem felhívott a jogorvoslati kérelme indokolásában és azok alaposnak bizonyultak.

[62] A rendelkezésre álló iratok alapján ugyanis megállapítható, hogy a másodfokú bíróság a kábítószer birtoklásának vétségében a vádlott bűnösségének megállapításával olyan bűncselekményt bírált el, amelynek a büntethetősége törvényben meghatározott egyéb okból megszűnt.

[63] A BRFK Rendészeti Szervek Közlekedésrendészeti Főosztály Közlekedés-Vizsgálati Osztály a nyomozás ügyiratai között szereplő, 01000/687/2020. bü. számú határozatával a kábítószer birtoklás vétsége miatt vádlottl ellen indult büntetőügyet elkülönítette a közlekedési bűncselekmény miatt indult ügytől.

[64] A kábítószer birtoklás vétsége miatt vádlottl ellen a Budapesti XIX. Kerületi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályán 01190-1236/2020. bü. számon indult büntetőeljárás, melyet a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Ügyészség a B.XIX.4016/2020/6. számú, 2021. április 22. napján meghozott, 2022. július 19. napján véglegessé vált határozattal – a Btk. 180. § (1) bekezdésében meghatározott okból, a Be. 398. § (2) bekezdés c) pontjának második fordulatában írtak alapján – megszüntette, mivel vádlottl terhelt a Segítőpont szolgálatánál 2020. november 18. napjától 2021. május 18. napjáig kábítószer-használatot kezelő más ellátásban vett részt.

[65] A nyomozó hatóság a fenti ügyben vádlottl terheltet azzal gyanúsította, hogy 2020. február 4. napját röviddel megelőzően, pontosan meg nem állapítható időben, ismeretlen személytől, ismeretlen helyen, saját fogyasztás céljából a csekély mennyiség felső határát meg nem haladó hatóanyag tartalmú kokaint szerzett meg, amit elfogyasztott. Ez a tényállás – érdemét tekintve – megegyezik a másodfokú bíróság által megállapított, a

harmadfokú eljárásban irányadó tényállásnak a kábítószer birtoklás vétségére vonatkozó részével.

[66] A Btk. 180. § (1) bekezdése szerint nem büntethető, aki csekély mennyiségű kábítószer saját használatra termeszt, előállít, megszerez vagy tart, illetve aki kábítószer fogyaszt, ha a bűncselekmény elkövetését beismeri, és az elsőfokú ügydöntő határozat meghozataláig okirattal igazolja, hogy legalább hat hónapig folyamatos, kábítószer-függőséget gyógyító kezelésben, kábítószer-használatot kezelő más ellátásban részesült, vagy megelőző-felvilágosító szolgáltatáson vett részt.

[67] Ahogyan azt az ügyészség a fenti határozatban megállapította, a Btk. 180. § (1) bekezdése szerinti büntethetőséget megszüntető ok áll fenn vádlottl terhelt vonatkozásában a terhére rótt kábítószer birtoklás vétsége tekintetében.

[68] A Be. 567. § (1) bekezdés a) pontjának utolsó fordulata alapján a bíróság ügydöntő végzésével az eljárást megszünteti, ha a törvényben meghatározott egyéb okból a vádlott büntethetősége megszűnt.

[69] A Be. 607. § (1) bekezdés a) pontja alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezi és az 567. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott esetekben az eljárást megszünteti.

[70] A Be. 625. § (1) bekezdés szerint a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság és az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezi, és az eljárást megszünteti a 607. § (1) bekezdésében meghatározott esetekben.

[71] Figyelemmel arra, jelen esetben a kábítószer birtoklás vétsége tekintetében kizárólag a másodfokú bíróság ítélete tartalmaz rendelkezést, ezért annak a kábítószer birtoklás vétsége vonatkozásában történő hatályon kívül helyezése, és vádlottl vádlott ellen a kábítószer birtoklás vétsége miatt indult eljárás megszüntetése volt szükséges, a fentebb idézett jogszabályhelyek alapján.

[72] Ezen túlmenően a harmadfokú bíróság sem a járásbíróság, sem a törvényszék eljárásban nem észlelt olyan - a Be. 607. (1) bekezdése és 608. § (1) bekezdése szerinti - eljárási szabálysértést, amely feltétlen hatályon kívül helyezési okot képez, az ügy érdemi elbírálását kizárja és nem tapasztalt a Be. 609. §-a szerint hatályon kívül helyezéshez vezető az ügy érdemére kiható és nem orvosolható eljárási szabálysértést sem.

[73] A Be. 619. § (1) bekezdése szerint a harmadfokú bíróság a határozatát arra a tényállásra alapítja, amely alapján a másodfokú bíróság az ítéletét meghozta, kivéve, ha a másodfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntés tekintetében megalapozatlan. A Be. 619. § (4) bekezdése pedig kimondja, hogyha a fellebbezést – mint a jelen ügyben is – kizárólag a Be. 615. § (3) bekezdés b) pontja vagy a 615. § (4) bekezdése alapján jelentették be, a harmadfokú bíróság nem vizsgálja a másodfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát a másodfokú bíróság által alapul vett tényállásra alapítja.

[74] Amennyiben az elsőfokú ítélet részleges megalapozatlanságban szenved, ennek kiküszöbölése a másodfokú bíróság mérlegelést nem tűrő, kategorikus törvényi kötelezettsége a tényállás hiányosságának pótlásával, felderítetlenségének megszüntetésével, az iratellenesség kiküszöbölésével avagy helyes ténybeli következtetés levonásával.

[75] A törvényszék a Be. 590. § (1) és (2) bekezdés alapján az elsőfokú ítéletet teljeskörűen felülbírálta, annak a Be. 592. § (2) bekezdés a) és b) pontjai szerinti részbeni megalapozatlanságát a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján – a fenti kötelezettségének eleget téve – teljeskörűen kiküszöbölte.

[76] A törvényszék által megállapított tényállás változatlanul irányadó volt a harmadfokú eljárásban is, annak megalapozottságát az ítéltábla a korábban kifejtettek szerint nem vizsgálhatta.

[77] A Be. 561. § (3) bekezdés a) és b) pontjára figyelemmel a vádlott személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tények a tényállásnak nem részei, ezért azok pontosításától a harmadfokú bíróság sincs elzárva.

[78] A vádlott nyilvános ülésen tett nyilatkozata szerint a harmadfokú bíróság a vádlott személyi körülményeit kiegészíti azzal, hogy jelenleg építőipari segédmunkásként dolgozik, gipszkartonozással foglalkozik, a havi jövedelme 250.000 forint. Az édesapjával él egy háztartásban, az édesapja ingatlanában, aki nyugdíjas és demenciában szenved, a bevásárlásait a vádlott intézi. Betegsége nincs, tartozás nem terheli. A tagállami ítéletek nyilvántartása és az Európai Bűnügyi Nyilvántartási Rendszer adatai alapján rögzítendő továbbá, hogy a Chemnitz Járásbíróság a 2022. április 20. napján kelt és 2022. június 1. napján jogerős 6 CS 550 JS 10429/22. számú ítéletével ittas járművezetés és engedély nélküli járművezetés miatt (elkövetési idő: 2021. december 29.), valamint a Chemnitz Járásbíróság a 2022. május 6. napján kelt és 2022. július 14. napján jogerős 6 CS 550 JS 14043/22. számú határozatával ugyancsak ittas járművezetés és engedély nélküli járművezetés miatt (elkövetési idő: 2022.01.21.) a büntetőjogi felelősségét megállapította és vele szemben pénzbüntetést valamint járművezetéstől eltiltást szabott ki.

[79] A másodfokú bíróság által korrigált tényállás figyelembevételével az állapítható meg, hogy a másodfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az elsőfokú bíróság törvényesen minősítette a vádlott által elkövetett közlekedési bűncselekményt a Btk. 235. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő közúti baleset okozása vétségének, figyelemmel arra, hogy nem volt kétséget kizáróan bizonyított, hogy a vádlott a vezetési képességre hátrányosan ható szer befolyása alatt állt volna a cselekmény elkövetésekor.

[80] A másodfokú bíróság az ítéletének [48]-[51] bekezdéseiben részletes indokolást adott arra vonatkozóan is, hogy mely közúti közlekedési szabályszegések töltötték azt meg tartalommal, visszautalva az elsőfokú bíróság által megállapított szabályszegésekre, és mellőzve azok köréből a KRESZ 4. § (1) bekezdés c) pontját, hiszen nem volt megállapítható, hogy a vádlott hogy a vezetési képességre hátrányosan ható szer befolyása alatt állt, kiegészítve azt azzal is, hogy a KRESZ 18. § (1) bekezdés c) pontját is fel kell tüntetni azok között, mely a záróvonal átlépésének tilalmára vonatkozik. Helytállóan utalt a másodfokú bíróság arra is, hogy a szabályszegések közül az előzésre és megengedett sebességre vonatkozó közlekedési szabályszegések és a halálos eredmény között minden kétséget kizáróan ok-okozati összefüggés állt fenn.

[81] A Btk. 80. § (1) bekezdés értelmében a büntetést céljának szem előtt tartásával a törvényben meghatározott keretek között úgy kell kiszabni, hogy igazodjék a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, továbbá az egyéb súlyosító és enyhítő körülményekhez.

[82] Ahogy a büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56/2007. számú BK vélemény is rögzíti, a bíróság által megállapított minősítéshez kapcsolódó büntetési keret – figyelembe véve a Btk. Általános Része rendelkezéseit is – büntetést meghatározó alapvető tényező. Ez jelöli ki azokat a határokat, amelyek között a súlyosító és enyhítő – összefoglalóan a büntetést befolyásoló – körülmények a büntetést alakíthatják. Ezeket tehát nem elvont általánosságban, nem mechanikusan, hanem a konkrét ügy tényeire vonatkoztatva, egymással egybevetve, összefüggésükben kell értékelni, és a határozatban megindokolni. Nem a számuk, hanem az adott esetben meglévő hatásuk a döntő a büntetés meghatározásánál. Az elkövetett bűncselekmény tárgyi súlya, a vádlott személyében rejlő

társadalomra veszélyesség, az enyhítő és súlyosító körülmények együttes értékelése mellett kell megválasztani a vádlottal szemben az adott ügyben a büntetési célok elérését biztosító joghátrányt.

[83] Mindezek figyelembevételével az állapítható meg, hogy a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket az elsőfokú és a másodfokú bíróság csaknem hiánytalanul feltárta, azok azonban további pontosításra szorulnak.

[84] Helyesen utalt a fellebbviteli főügyészség átiratában arra, hogy a többszörös közlekedési szabályszegések esetében kiemelés érdemel, hogy a megsértett előírások között egyenként is a leginkább alapvető, a közlekedés biztonságának és a közlekedők életének, testi épségének védelme szempontjából kiemelt jelentőségű szabályok ismerhetők fel, a vádlott az előírt haladási sebességet kétszeresen meghaladó sebességgel, be nem látható útviszonyok között, a záróvonalat átlépve kezdett több gépkocsi előzésébe.

[85] A súlyosító körülményként értékelt két büntetőeljárás vonatkozásában szükséges megjelölni, hogy ezek közül az egyik bódult állapotban elkövetett járművezetés vétsége miatt indult vele szemben, és a másodfokú bíróság ítéletének [20] bekezdésében felsorolt adatok szerint, a cselekmény előtti két évben hat ízben állapították meg a felelősségét közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértésével elkövetett szabálysértések miatt, ami kétségtelenül súlyosító körülmény és árnyalja a büntetlen előélet enyhítő jellegét is.

[86] A másodfokú bíróság helytállóan utalt arra, hogy a vádlott terhén nem értékelhető súlyosító tényezőként, hogy megpróbálta kivonni magát a büntetőeljárás hatálya alól, hiszen ennek következménye a vele szemben elrendelt kényszerintézkedés volt. Ugyanakkor az is kétségtelen, hogy a cselekmény elkövetésétől eltelt jelentős időt, mely egyébként a javára szolgálna, csak kis súllyal lehet figyelembe venni, mert ahhoz nagy mértékben hozzájárult azon magatartása, hogy a vádirat átvételét, 2021. július 30. napját követően címének közlése nélkül ismeretlen helyre távozott, elfogására 2023. március 6. napján Ausztriában elfogatóparancs kibocsátása révén került sor. E körülményekből következik, hogy a büntetőeljárás közel két éven keresztül a vádlott mulasztása okán szenvedett késedelmet.

[87] Az ekként módosuló bűnösségi körülményeket együttesen értékelve a harmadfokú bíróság úgy ítélte meg, -bár kétségtelen, hogy azt a másodfokú bíróság halmazati büntetésként szabta ki, figyelemmel az általa megállapított kábítószer birtoklásának vétségére is-, hogy a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességre és a cselekmény következményeire figyelemmel a 3 év tartamú szabadságvesztés az, ami a vádlott esetében megfelelően szolgálja a büntetési célokat az egészséget veszélyeztető bűncselekmény miatti eljárás megszüntetése, a bűnösségi kör szűkülése mellett is.

[88] A cselekmény gondatlan jellege kétségtelen, de az többszöri súlyos szabályszegésekkel párosult. Ugyanakkor a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyesség sem csekély, a közlekedési előélete erősen kifogásolható, melyet egyrészt mutat az ellene indult közlekedési szabálysértési eljárásokban történt marasztalások száma, valamint az is, hogy a jelen ügyben elbírált cselekményt is vezetői engedélye visszavonásának hatálya alatt követte el, miközben megélhetését abból fedezte, hogy személyszállító taxis foglalkozású volt. E tények alapján nem alap nélküli az arra való következtetés, hogy a vádlott mind a közlekedési szabályokat, mind az ezek betartásával kapcsolatos társadalmi elvárásokat figyelmen kívül hagyja, az ellene indult vagy induló eljárások nem tartják őt vissza újabb elkövetésektől.

[89] Mindezek alapján, figyelemmel a vádlott által elkövetett cselekmény konkrét tárgyi súlyára és a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességre is, a harmadfokú

bíróság a másodfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés tartamát törvényesnek találta, csakúgy, mint annak a fogház fokozatban meghatározásra került végrehajtási fokozatát is, annak enyhítésére nem látott lehetőséget.

[90] A halmazati büntetésre utalást viszont mellőzni volt szükséges, figyelemmel arra, hogy a másodfokú bíróság által a vádlott terhén megállapított kábítószer birtoklás vétsége miatt az ítéleti rendelkezés hatályon kívül helyezésre, az eljárás pedig megszüntetésre került, így annak nem maradt törvényes alapja.

[91] A közügyektől eltiltás mellékbüntetést ugyancsak mellőzte a harmadfokú bíróság, mert a Btk. 61. § (1) bekezdése szerint a közügyek gyakorlásától kizárólag a szándékos bűncselekmény elkövetése miatt elítélt terhelt tiltható el, ezért arra a fenti minősítésre, a vádlott terhén megállapított cselekmény gondatlan jellegére tekintettel nem kerülhet sor.

[92] Ami pedig a járművezetéstől eltiltás büntetést illeti, a másodfokú bíróság helyesen és kimerítően tüntette fel az ítéletének [56] bekezdésében az irányadó, a járművezetéstől eltiltás alkalmazásának szempontjait meghatározó 38/ 2007. BK. vélemény I/A. pontjában foglaltakat, azt, hogy milyen tényezőket indokolt figyelembe venni e büntetés alkalmazása szükségességének eldöntése során.

[93] Rögzítette, hogy a vádlott gondatlan bűncselekményt követett el, a vezetésre való alkalmassága körében elmeorvos-szakértői vélemény nem állt rendelkezésre, kizárólag a Közlekedési Alkalmassági és Vizsgaközpont 2020. október 12. napján készült és egy év eltelte után felülvizsgálható alkalmatlanságot megállapító véleményei a PÁV II., III. és IV. kategóriára vonatkozóan.

[94] Mindezek alapján úgy ítélte meg, hogy a vádlott közlekedési előélete, korábban is bizonyítást nyert kábítószer fogyasztása, a baleset bekövetkezéséhez hozzájáruló agresszív vezetési stílusa, a durva és szándékos közlekedési szabályszegések mindenképpen a szóban forgó büntetési nem súlyosítását indokolták az elsőfokú bíróság által kiszabott 5 év járművezetéstől eltiltáshoz képest, de e törvényszék álláspontja szerint ezen tényezők együttesen sem vezethettek el a végleges hatályú eltiltáshoz, az alkalmazott büntetés tartamát e szempontok alapján ezért 8 évre súlyosította.

[95] A Btk. 55. § (1) bekezdése alapján a járművezetéstől azt lehet eltiltani, aki a) az engedélyhez kötött járművezetés szabályainak megszegésével követi el a bűncselekményt, vagy b) bűncselekmények elkövetéséhez járművet használ.

[96] A 38/2007. BK. vélemény ugyancsak az I/A. pontban rögzíti, hogy a járművezetéstől eltiltás a büntetés kiszabásának a Btk. 79. §-ában meghatározott általános célját akként szolgálja, hogy a közlekedési bűncselekmény elkövetőjét időlegesen vagy végleg megfosztja annak a törvényes lehetőségétől, hogy járművezetőként részt vegyen a közlekedésben. Az egyéni és az általános megelőzésnek tehát olyan eszköze, amely megfelelő érvényesülési keretben nemcsak az újabb közlekedési bűncselekmény, de bármilyen, a közlekedésre veszélyt jelentő járművezetői magatartás meggátolására is alkalmas.

[97] A büntetés kiszabásának a Btk. 80. §-ában felsorolt elvei a járművezetéstől eltiltás alkalmazásánál helyesen úgy érvényesülnek, ha a büntetésnek a közlekedés biztonsága védelmében kifejeződő sajátos célját akként szolgálják, hogy az az elkövetőkre nézve a büntetés célján túlmenő joghátrányt ne okozzon.

[98] A Btk. 56. § (1) bekezdése értelmében a járművezetéstől eltiltás határozott ideig tart vagy végleges hatályú.

[99] A 38/2007. BK. vélemény II. pontja szerint végleges hatállyal az tiltható el, aki a járművezetésre alkalmatlan. Alkalmatlan az a közlekedési bűncselekményt elkövető, aki a

jármű biztonságos vezetésére életkoránál, betegségénél vagy személyisége valamely tartós korlátozottságánál fogva képtelen. Alkalmatlannak tekinthető az az elkövető is, akinél súlyos fokú és állandósult jellemhiba, kifogásolható életvezetési stílus észlelhető (idült alkoholizmus, korábbi ittas járművezetés miatti többszörös elítélés stb.).

[100] A BK. vélemény iránymutatása, illetve a Be. rendelkezései alapján a harmadfokú bíróság a fellebbviteli főügyészség álláspontjával egyezően nem osztotta azt a másodfokú bírósági álláspontot, hogy az alkalmatlanság megítéléséhez igazságügyi orvos-vagy elmeorvos szakértő kirendelése lenne szükséges, ugyanis azt a bíróság a fentebb hivatkozottak alapján az elbírált bűncselekmény jellemzőinek, a vádlott előéletének, életvezetésének, ezen keresztül a személyiségjegyeinek együttes értékelése alapján is eldöntheti. E kérdés eldöntése érdekében szakértő bevonása akkor indokolt, ha a rendelkezésre álló adatokból az alkalmatlanságra, annak átmenetei vagy végleges jellegére következtetés nem vonható.

[101] A jelen ügyben azonban nem ez a helyzet. A vádlott vonatkozásában a BK véleményben megjelölt jellemhiba, illetve életvezetés kétségtelenül megállapítható.

[102] A vádlott közlekedési előéletében feltárt adatok szerint a jelen ügy tárgyát képező cselekmény elkövetését megelőző két éven belül hat esetben marasztalták el közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése miatt, melynek következtében a szabálysértési előéleti pontjainak száma elérte a 18 pontot, ezért vezetői engedélye 2019. október 18. napján 6 hónap időtartamra bevonásra került, a rendőrhatalóság pedig 2020. szeptember 22. napján kezdeményezte vele szemben a rendkívüli pályalkalmassági vizsgálatot, melynek eredményéről a későbbiekben majd szót ejt még a harmadfokú bíróság.

[103] A cselekmény elkövetése idején tehát a vádlott vezetői engedéllyel nem rendelkezett, két büntetőeljárás hatálya alatt állt, melyből az egyik bódult állapotban elkövetett járművezetés vétsége és kábítószer birtoklásának vétsége miatt indult vele szemben. A jelen ügyben a bódult állapotban történt vezetés ugyan nem nyert kétséget kizáróan bizonyítást, de az igen, hogy a cselekményt megelőzően a vádlott ugyancsak fogyasztott kábítószer. A taxis foglalkozású vádlott esetében a kábítószer fogyasztó életmód folytatása nagyfokú felelőtlenséget igazol.

[104] A cselekmény gondatlanságból elkövetettnek minősül, de súlyos, halálos eredménnyel járt, mely a vádlott tudatos, több alapvető közlekedési szabályt is megszegő, figyelmen kívül hagyó magatartásának a következménye volt.

[105] Jellemhibája állandósult jellegére utal, hogy a közúti közlekedés szabályainak semmibe vételével a cselekmény elkövetését követően sem hagyott fel, a tagállami ítéletek nyilvántartásából rögzíthető, hogy miután a jelen büntetőeljárás elől külföldre távozott, ugyancsak két ízben marasztalták el hasonló jellegű közlekedési bűncselekmények (ittas vezetés, engedély nélküli járművezetés miatt) annak ellenére, hogy Magyarországon a jelen ügyben állt eljárás hatálya alatt, az eljárás hatálya alól éppen kivonta magát.

[106] E tények alapján, a vádlottnak a szabályokat tudatosan semmibe vevő, visszatérő és sorozatosan kifogásolható közlekedési magatartásából, taxis foglalkozása mellett a tudatmódosító szerek rendszeres használatát sem nélkülöző életviteléből a harmadfokú bíróság arra a meggyőződésre jutott, hogy a vádlott olyan állandósult jellemhibában szenved, amelynek következtében a biztonságos járművezetésre alkalmatlan, ezért a vele szemben kiszabott határozott idejű járművezetéstől eltiltást végleges hatályú járművezetéstől eltiltásra súlyosította.

[107] A harmadfokú bíróság a vádlott járművezetésre való alkalmatlanságát a fenti körülményekből vonta le, de annyiban osztotta a fellebbviteli főügyészség álláspontját az alkalmatlanságot a fentebb megjelölt kategóriákban megállapító PÁV vélemények kapcsán,

hogy ezek okirati bizonyítékként értékelhetők voltak, ugyanakkor csak a fenti következtetést alátámasztó, kiegészítő és nem elsődleges szerepük volt.

[108] A másodfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései és az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező részét érintő helyesbítések törvényesek.

[109] A harmadfokú bíróság a Be. 561. § (2) bekezdés b) pontja szerint a személyi nyilvántartás adatai alapján pontosította a Be. 184. § (2) bekezdés e) pontjában írt személyes adatot, a vádlott személyazonosító igazolványának a számát.

[110] Fenti indokokra figyelemmel az ítéltábla a másodfokú bíróság ítéletét a rendelkező részben írtak szerint a Be. 624. §-a alapján megváltoztatta, míg az egyéb, törvénynek megfelelő rendelkezéseit a Be. 623. §-a alapján helybenhagyta.

[111] A harmadfokú ítélet elleni fellebbezési jog kizárása a Be. 458. § (3) bekezdésén és a Be. 615. § (1) és (2) bekezdésén alapul.

Budapest, 2025. november 19.

dr. Szalai Géza
a tanács elnöke

dr. Bíró Emese
előadó bíró

dr. Sárecz Szabina Martina
bíró

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 3.Bhar.153/2025/10. számú ítélete, ennek folytán a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság 2024. május 14. napján kelt 12.B.XIX.751/2021/85. számú ítélete és a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2025. március 25. napján kelt 20.Bf.10.188/2024/23. számú ítélete 2025. november 19. napján jogerőre emelkedett.

dr. Szalai Géza
a tanács elnöke